

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர் 411)

Feb (1) / 2024

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்4
3. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....5
4. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....17

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 231)

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் – முப்பத்து நான்காவது அத்தியாயம்

(கை முத்ரைகள்)

ஸ்ரீ உவாச

1. முத்ராகோசம் ப்ரவக்ஷ்யாமி மந்த்ரகோசஸ்ய வாஸவ
யேந விஜ்ஞாதமாத்ரேண மந்த்ர ஸித்தி: மஹீயஸீ

பொருள் – (மஹாலக்ஷ்மி கூறுதல்) இந்த்ரனே! அடுத்து மந்த்ர கூட்டத்தில் உள்ளடங்கியுள்ளதான முத்ரை கூட்டங்கள் குறித்துக் கூறுகிறேன். இவற்றை அறிவதன் மூலம் மட்டுமே மந்த்ரங்களுடைய ஸித்தி கிட்டும்.

2. முத்ராம் வை பந்தயேந் மந்த்ரீ ஸ்நாநகாலே ஜலாந்தரே
ஆத்மநோ ந்யாஸகாலே ச பூஜாந்தே மண்டலாவிதௌ

பொருள் – மந்த்ரங்களை அறிந்த ஓர் உபாஸகன், இத்தகைய முத்ரைகளை, தான் நீராடும்போதும், பகவானிடம் தன்னை அர்ப்பணம் செய்யும்போதும், ஒரு மண்டலத்துடன் இணைந்துள்ள குறிப்பிட்ட பூஜையானது முடியும்போதும் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 97)

127. ததாத்வே நூதநம் ஸர்வமாயத்யாம் ச புராதநம்
ந தேஷாயைதத் உபயம் ந குணாய ச கல்பதே

பொருள் - [சிஷ்யன் கூறுதல்] உண்டாகும்போது ஒவ்வொன்றும் புதியதாகவே உள்ளது, நாளடைவில் பழையதாகிறது. ஆக இந்த இரண்டும் (புதியது, பழையது), ஒவ்வொரு பொருளின் குணத்திற்கும், குணமின்மைக்கும் தொடர்புடையது அல்ல.

[குரு] மங்களகரமானவனே! இந்த அற்பர்களால் என்ன ஆகப்போகிறது? அடுத்தவர்களுடைய ஸித்தாந்தத்தில் உள்ள ஆழ்கருத்துக்களில் குறைகளைக் கூறுபவர்களுக்கு மட்டுமே நாம் பதில் உரைக்கலாம்.

[சிஷ்யன்] பகவானே! ஆனால் எந்தவிதமான தோஷமும் சிறிதும் இல்லாத உங்களுடைய ஸித்தாந்தத்தில், கனவில் கூட குற்றங்களை யாரால் உரைக்க இயலும்?

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 376)

5-6-4 செய்கின்ற கிதி எல்லாம் யானே என்னும்

செய்வான் நின்றனகளும் யானே என்னும்

செய்து முன் இறந்தவும் யானே என்னும்

செய்கைப் பயன் உண்பேனும் யானே என்னும்

செய்வார்களைச் செய்வேனும் யானே என்னும்

செய்ய கமலக்கண்ணன் ஏறக் கொலோ?

செய்ய உலகத்தீர்க்கு இவை என் சொல்லுகேன்

செய்ய கனி வாய் இள மான் திறத்தே

பொருள் - இப்போது செய்யப்படுகின்ற செயல்கள் அனைத்தும் நானே என்கிறாள். இனி செய்ய உள்ளதான செயல்கள் அனைத்தும் நானே என்கிறாள். முன்பு செய்த கழிந்த செயல்களும் நானே என்கிறாள். இந்தச் செயல்களுடைய பலன்களை அனுபவிப்பதும் நானே என்கிறாள். அந்த செயல்களைச் செய்பவர்களைப் படைப்பதும் நானே என்கிறாள். இவ்விதம் இவள் உரைப்பதற்குக் காரணம், தாமரை போன்ற திருக்கண்கள் கொண்ட க்ருஷ்ணன் இவன் மீது ஆவேசமாக வந்துள்ளானோ? நன்மை அல்லாது வேறு எதனையும் அறியாத இந்த உலகில் உள்ளவர்களுக்கு, சிவந்த கோவைப்பழம் போன்ற உதடுகளைக் கொண்டவளும், இளம் மான் போன்றவளும் ஆகிய இந்தப் பெண்ணின் விஷயத்தில் நான் என்ன கூறுவேன்?

அவதாரிகை - “காலதர்யத்திலுமுண்டான க்ரியா ஜாதமெல்லாம் நானிட்டவழக்கென்னா நின்றாள்” என்கிறாள்.

விளக்கம் – “மூன்று காலங்களிலும் உள்ள அனைத்து செயல்களும் என் வசப்பட்டே உள்ளன என்கிறாள்”, என்று தாயார் கூறுகிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (செய்கின்ற இத்யாதி) அதில் “வர்த்தமாநமான க்ரியா ஜாதம், செய்யக் கடவதாய் நிற்கிற க்ரியா ஜாதம், முன்பு செய்தற்ற க்ரியா ஜாதம், இவையடைய நானிட்ட வழக்கு” என்னாநின்றாள். (செய்கைப் பயனுண்பேனும்) “அஹம் ஹி ஸர்வ யஜ்ஞாநாம் போக்தா ச” என்னாநின்றாள். “க்ரியா பல போக்தாக்களும் நானிட்ட வழக்கு” என்னாநின்றாள். அன்றிக்கே, “செய்கையாகிற க்ரியையும், பல போக்தாவும் நானிட்ட வழக்கு” என்னாநின்றாள்.

விளக்கம் - (செய்கின்ற இத்யாதி) நிகழ்காலத்தில், எதிர்காலத்தில், கடந்த காலத்தில் என்பதாக உள்ள காலங்களில் செய்யப்படும் செயல்களின் கூட்டம், செய்யக் கடவதாக உள்ள செயல்களின் கூட்டம் மற்றும் முன்பு செய்த செயல்களின் கூட்டம் ஆகியவை முழுவதும் என் வசப்பட்டே உள்ளன என்கிறாள். (செய்கைப் பயனுண்பேனும்) - கீதை (9-24) – அஹம் ஹி ஸர்வ யஜ்ஞாநாம் போக்தா ச - அனைத்து யஜ்ஞங்களின் பயனை ஏற்பவள் நானே ஆவேன் – என்று கூறுகிறாள். மேலும், செயல்களுடைய பலன்களை அனுபவிப்பவர்களும் என் வசப்பட்டதே என்கிறாள். அல்லது செய்யப்படும் செயல்கள் மற்றும் செய்யப்பட்ட செயல்களின் பலனை அனுபவிப்பவர்கள் என் வசப்பட்டதே ஆகும் என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (செய்வார்களை இத்யாதி) “க்ரியா கர்த்தாக்களை இடுவித்து அவற்றை அநுஷ்டிப்பிப்பேனும் நான்” என்னாநின்றாள். இவற்றைக் கொண்டு என்னையாச்ர யிக்கும்படி பண்ணு வேனும் நானென்னாநின்றாள். அன்றிக்கே, (செய்ய) அஸிதேக்ஷணையான ஆகாரம்போய், புண்டரீகாக்ஷன்படியாய்விட்டது. “மைய கண்ணாளா”ன ஆகாரம் போய், “செய்ய கோலத் தடங்கண்ணன்”படியாய் விட்டது. (செய்யவுலகத்தீர்க்கு) “சொல்லலாம், ஆகாது” என்று அறியாதே “சொல்லு, சொல்லு” என்று அலைக்கிற படுபாடரான உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது.

விளக்கம் - (செய்வார்களை இத்யாதி) - “செயல்களைச் செய்யவேண்டிய கர்த்தாக்கள், அந்தச் செயல்களைச் செய்யும்படிச் செய்வது நானே ஆவேன்”, என்கிறாள். அல்லது, “இவர்கள் இந்தச் செயல்கள் மூலம் என்னை வந்தடையும்படிச் செய்வதும் நானே” என்கிறாள். (செய்ய) - “கறுத்த கண்களைக் கொண்டவள்” என்ற பெண்மைத்தன்மை அகன்று, “தாமரை போன்ற கண்கள் கொண்டவள்” என்று கூறும்படியாக ஆனாள். திருவாய்மொழி (4-5-2) - மையகண்ணாளாள் - என்பது அகன்று போய், திருவாய்மொழி (4-5-2) - செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் - என்னும்படியாக ஆனாள். (செய்யவுலகத்தீர்க்கு) - “கூறமுடியும், ஆனால் கூறுதல் கூடாது” என்பதை அறியாமல், “கூறுவாயாக, கூறுவாயாக” என்று என்னை வற்புறுத்தியபடி உள்ள, “எப்படியாவது விஷயத்தை அறியவேண்டும் என்ற எண்ணம் உள்ளவர்கள்” என்பதாக உள்ள, உங்களுக்கு நான் எதனைக் கூறுவேன்?

வ்யாக்யானம் - (செய்ய கனி வாய்) அநுகாரத்தாலே ஸம்ச்லேஷ ஸமயத்திற் போலேயிருக்கிற இவள், அதரம் செவ்வி பெற்று வரும்படி விக்ருதையாய், அதிமுக்தையா யிருக்கிறபடி நான் எத்தைச் சொல்லுவது. பிரிவில் விவர்ணமாகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இவளதரம் செவ்வி பெற்று வருகிறதிறே அநுகாரத்தால் வந்த தரிப்பாலே. சிவந்த கனி போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையளாய், முக்தமான மான் போலே பேதையான இவளிடையாட்டத்தே.

விளக்கம் - (செய்ய கனி வாய்) - சொற்களுடைய காரணமாக, புணர்ச்சி ஏற்படும் நேரத்தில் உள்ளது போன்று இருக்கின்ற இவள், தனது உதடுகள் மிகுந்த சிகப்பு அழகும் பெற்று நிற்கும்படியாக, அனைவரையும் காட்டிலும் வேறுபட்டவளாக, மிகுதியாக இளைத்தபடி உள்ளதை நான் எவ்விதம் உரைப்பேன்? பிரிவு ஏற்படும்போது உதடுகள் வெண்மையாக மாறும்; ஆனால் இவளுடைய உதடுகள் சிகப்பாக உள்ளனவே! இது காதலால் ஏற்படும் மாற்றம். சிவந்த கனி போன்ற உதடுகளைக் கொண்டவளாக, இளமையான மான் போன்று ஏதும் அறியாதபடி உள்ளாள்.

5-6-5 திறம்பாமல் மண் காக்கின்றேன் யானே என்னும்

திறம்பாமல் மலை எடுத்தேனே என்னும்

திறம்பாமல் அசுரரைக் கொன்றேனே என்னும்

திறம் காட்டி அன்று ஐவரைக் காத்தேனே என்னும்

திறம்பாமல் கடல் கடைந்தேனே என்னும்

திறம்பாத கடல் வண்ணன் ஏறக் கொலோ?

திறம்பாத உலகத்தீர்க்கு என் சொல்லுகேன்?

திறம்பாது என் திருமகள் எய்தினவே

பொருள் - தர்ம வழியிலிருந்து யாரும் தப்ப இயலாதபடியாக இந்தப் பூமி முழுவதையும் எந்தத் துணையும் இன்றிக் காப்பாற்றுகிறேன் என்கிறாள். எந்தக் களைப்பும் அடையாதபடி கோவர்த்தன மலையை உயர்த்தினேன் என்கிறாள். யாரும் தப்பாதபடி அஸுரர்களை அழித்தேன் என்கிறாள். எனது திறமைகளைக் காண்பித்து முன்பு தர்மபுத்திரன் உள்ளிட்ட பாண்டவர்களைக் காத்தேன் என்கிறாள். நான் எண்ணியபடி திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தேன் என்கிறாள். யாராலும் தப்ப இயலாதபடி தனது ஆணைச்சக்கரத்தைக் கொண்டுள்ள ஸர்வேச்வரன் இவள் மீது ஆவேசித்தானோ? “இவளுடைய நிலை என்ன என்று கேட்காமல் இங்கிருந்து நாங்கள் செல்லமாட்டோம்” என்று என்னை நிர்ப்பந்திக்கும் உங்களுக்கு நான் என்ன கூறுவேன்? மஹாலக்ஷ்மிக்கு நிகராக உள்ள எனது மகள், பகவத் குணங்களிலிருந்து தப்ப இயலாமல் அகப்பட்டதை நான் எந்தவிதத்தில் கூறுவேன்?

அவதாரிகை – “ஐகத் ரக்ஷண ப்ரமுகமான சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன் நானென்னா நின்றாள்” என்கிறாள்.

விளக்கம் – “ஐகத்தைப் பாதுகாத்தல் தொடக்கமாக உள்ள செயல்கள் அனைத்தையும் நானே செய்கிறேன் என்கிறாள்”, என்று தாயார் கூறுகிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (திறம்பாமல் இத்யாதி) ஒருவர் கூறை எழுவர் உடாதபடி, “பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதே” என்கிறபடியே, “பூமியை நோக்குகிறேன் நான்” என்னும். “ஒரு பசுவின் மேலாதல், ஒரு இடையன் மேலாதல் ஒரு துளி படாதபடி

கோவர்தந கிரியை தரித்து ரக்ஷித்தேனும் நான்” என்னாநின்றாள், அஸுர வர்க்கத்தைத் தப்பாதபடி அறுத்துப் பொகட்டேனென்னும்.

விளக்கம் – (திறம்பாமல் இத்யாதி) – “திறம்பாமல்” என்பதற்கு, “ஒருவர் காரணமாக ஏற்படும் பயத்தால் வேறு யாரும் அச்சம் கொள்ளாதபடியாக” என்று பொருள் கூறத் தீர்மானித்தார். அதனையே “ஒருவர்” என்று தொடங்குகிறார். “ஒருவர் கூறை எழுவர் உடுத்தல்” என்றால், ஒருவன் கையில் உள்ள புடவையை அடுத்தவன் பறிக்க, அந்த அடுத்தவன் கையில் உள்ள புடவையை வேறு ஒருத்தன் பறிக்க, என்று இப்படி ஏழு பேராகப் பறித்தபடி இருந்து, பின்னர் உடுத்துதல். இது, பலம் அற்றவரை, பலம் நிறைந்தவர்கள் வருத்துவதற்கான உதாரணம் ஆகும். இவ்விதம் எளியாரை வலியார் வருத்தாமல், அவரவர்கள் நிலையில் அவரவர்களை நிறுத்திக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று கருத்து. உபநிஷத்தில் – பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதே - உனக்குப் பயந்து காற்று வீசுகிறது - என்பதற்கு ஏற்ப, இந்தப் பூமியை நான் காக்கிறேன். ஒரு பசுவின் மீது அல்லது ஒரு இடையன் மீது ஒரு துளி மழைநீர் கூட விழாதபடியாக, கோவர்த்தன மலையைத் தாங்கி நின்று, நான் காப்பாற்றினேன் என்கிறாள். அஸுரர்களுடைய வர்க்கத்தில் யாரும் தப்பாதபடி அழித்தேன் என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (திறங்காட்டி இத்யாதி) லோகத்திலே என்படிகளைச் காட்டி; “பகலை இரவாக்கியும், “ஆயுதமெடேன்” என்று ஆயுதமெடுத்தும். சத்ருக்களுடைய உயிர்நிலையைக் காட்டியும் இப்படி அன்று பாண்டவர்களைப் பசுபதித்து ரக்ஷித்தேனும் நனென்னாநின்றாள். “ந காங்ஷேஷ விஜயம் க்ருஷ்ண” என்ற அர்ஜுனனை, “கரிஷ்யே வசநம் தவ” என்னப் பண்ணினானிறே.

விளக்கம் – (திறங்காட்டி இத்யாதி) - இந்த லோகத்தில் எனது திறமைகளைக் காண்பித்து. சூரியனை மறைத்து பகலை இரவாக்கியும், “ஆயுதம் எடுக்க மாட்டேன்” என்று கூறிவிட்டு ஆயுதம் எடுத்தும், விரோதிகளுடைய உயிர்நிலை எங்கு உள்ளது என்பதைக் காண்பித்தல் போன்றவற்றைச் செய்து, பஞ்சபாண்டவர்கள் மீது அன்பு கொண்டு அவர்களை நான் காப்பாற்றினேன் என்கிறாள். கீதை (1-32) – ந காங்ஷேஷ விஜயம் க்ருஷ்ண - க்ருஷ்ணா! நான் வெற்றியை விரும்பவில்லை - என்று கூறிய அர்ஜுனனை, கீதை (18-73) -

கரிஷ்யே வசநம் தவ – உனது சொற்களைக் கேட்டு, அவற்றைச் செய்கிறேன் - என்று கூறும்படிச் செய்தான். அதாவது, சரீரம் மற்றும் ஆத்ம தத்த்வங்கள் தொடக்கமாக, ப்ரபத்தி முடிய உள்ல அனைத்தையும், “திறம்” என்ற பாசுரத்தில் கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - (திறம்பாமற் கடல்) ஒரு தாழிக்கு உட்பட்ட தயிரை ஒன்றும் பிறிகதிர்ப்படாதபடி கடைவாரைப்போலே, ஸமுத்ரமென்கிற மஹாதத்த்வத்தின் நடுவே மந்தரத்தை நட்டுக் கடைகிறவிடத்துக் கீழே விழுதல் மேலே கொந்தளித்தல் செய்யாதபடி, கடலைக் கடைந்தேனும் நானென்னும். (திறம்பாத) தன் சாஸநத்தை ஒருவரால் தப்பவொண்ணாதபடி இருக்கிற அபரிச்சேத்ய ஸ்வபாவனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? (திறம்பாத) “கேட்டல்லது கால்வாங்கோம்” என்று இருக்கிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது? லக்ஷ்மீ ஸமையான என் மகள், ஹிதம் சொல்லி மீட்கவொண்ணாதபடி ப்ராபித்தவற்றை நான் எத்தைச் சொல்லுவது? ஆழங்காலிலே இழிந்தார்படியைக் கரையிலே நின்றாராலே சொல்லப்போமோ?

விளக்கம் - (திறம்பாமல் கடல்) - ஒரு பாணையில் உள்ள தயிரை, ஒரு துளி கூட வெளியே தெளிக்காமல், நேர்த்தியாகக் கடைபவர்கள் போன்று, ஸமுத்ரம் என்ற பெரிய தத்த்வத்தின் நடுவில் மந்தர மலையை நிறுத்திக் கடையும்போது, அந்த மலையானது கீழே சாயாமலும் மேல் நோக்கி எழும்பாமலும் காத்து, நானே கடைந்தேன் என்கிறாள். (திறம்பாத) - தனது ஆணை என்பதை யாராலும் தப்ப இயலாதபடிச் செய்பவனும், அளவிட இயலாத இயல்பு கொண்டவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் இவள் மீது வந்து ஆவேசித்தானோ? (திறம்பாத) - “இவளுடைய நிலையை முற்றிலுமாகக் கேட்டு அறியாமல் இங்கிருந்து நாங்கள் செல்லமாட்டோம்” என்று நிற்கும் உங்களுக்கு நான் எதனைக் கூறுவது? மஹாலக்ஷ்மி போன்றுள்ள எனது மகள், நன்மையை உரைத்து மீட்க முடியாதபடியான நிலையை அடைந்தது குறித்து நான் என்ன கூறுவேன்? ஆழ்ந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கியபடி உள்ளவர்களுடைய நிலையை, கரையில் உள்ளவர்களால் கூற இயலுமா?

5-6-6 இன வேய் மலை ஏந்தினேன் யானே என்னும்
இன ஏறுகள் செற்றேனும் யானே என்னும்
இன ஆன் கன்று மேய்த்தேனும் யானே என்னும்
இன ஆ நிரை காத்தேனும் யானே என்னும்
இன ஆயர் தலைவனும் யானே என்னும்
இனத் தேவர் தலைவன் வந்து ஏறக் கொலோ?
இன வேல் கண் நல்லீர்க்கு இவை என் சொல்லுகேன்?
இன வேல் கண்ணி என் மகள் உற்றனவே

பொருள் - திரளான மூங்கில்களைக் கொண்ட கோவர்த்தன மலையை நானே எடுத்தேன் என்கிறாள். திரளாக வந்த ஏழு எருதுகளையும் நானே கொன்றேன் என்கிறாள். இடையனாக வந்து, கன்றுகள் நானே மேய்த்தேன் என்கிறாள். திரளாக உள்ள பசுக்கூட்டங்களை நானே காப்பாற்றினேன் என்கிறாள். ஆயர்குலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நானே தலைவனாக இருந்தேன் என்கிறாள். கூட்டமாக உள்ள நித்யஸூரிகளுடைய நாயகனாக உள்ள ஸர்வேச்வரன் இவள் மீது வந்து ஆவேசித்துள்ளானோ? ஒரே போன்று அழகாக அமைந்துள்ள வேல் போன்ற இரண்டு கண்களைக் கொண்டுள்ள உங்களுக்கு, அழகான கண்களைக் கொண்ட எனது மகளுடைய இத்தகைய இயல்புகளை நான் என்னவென்று கூறுவேன்?

அவதாரிகை - “கோவர்த்தநோத்தாரணம் முதலான க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் பண்ணினேன் நான் என்னாநின்றாள்”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “கோவர்த்தன மலையை உயர்த்தியது தொடக்கமாக உள்ள க்ருஷ்ணனுடைய லீலைகள் அனைத்தையும் நானே செய்தேன் என்கிறாள்”, என்று தாயார் கூறுகிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (இனவேய்மலை) அணுக்களைக் கவிழ்த்துப் பிடித்தாற்போலே, திரள்திரளான மூங்கிலை யுடைத்தான மலையை அநாயாஸேந தரித்தேன் நான் என்னாநின்றாள். (இனம்) ஒன்றிரண்டன்றிக்கே ம்ருத்யு ஸத்ருசமாயிருக்கிற ருஷபங்கள் ஏழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்துப் பொகட்டேன் நான் என்னும். (இனவான் கன்று) “வத்ஸ மத்ய கதம் பாவம்” என்கிறபடியே, என்னோடொத்த பருவமான கன்றுகளை மேய்த்தேனும் நான் என்னும்.

(இனவாநிரை) முன்பு ப்ரஹ்மசர்யமநுஷ்டித்துப் பின்பு கார்ஹஸ்த்ய தர்மம் அநுஷ்டிப்பாரைப்போலே, “பால்யத்திலே கன்றுகளை மேய்த்து, பருவம் நிரம்பின பின்பு பசுக்களை மேய்த்தேனும் நான் என்னும். (இனவாயர்) “தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள்” என்கிறபடியே, என்னோடொத்த பருவத்தில் பிள்ளைகளும் நானுமாய்த் தீம்பு செய்து திரிகிறவிடத்தில், அவர்களில் என்றனைத் தீம்பரில்லை என்னும்.

விளக்கம் - (இனவேய்மலை) – குடையைக் கவிழ்த்துப் பிடித்தது போன்று திரளாக உள்ள மூங்கில்களைக் கொண்ட மலையை, மிகவும் எளிதாக நான் தாங்கி நின்றேன் என்கிறாள். (இனம்) - ஒன்று இரண்டு என்று அல்லாமல், யமனுக்கு நிகராக உள்ளதான ஏழு எருதுகளின் கழுத்தையும் நெரித்துப் போட்டேன் என்கிறாள். (இனவான் கன்று) – ஸ்ரீவிபு. (5-17-19) - வத்ஸ மத்ய கதம் பாவம் - கன்றுகளின் நடுவில் உள்ளவனும், பாலனும் – என்பதற்கு ஏற்ப, என்னுடன் சமமான வயதுள்ள கன்றுகளை நான் மேய்த்தேன் என்கிறாள். முதலில் ப்ரம்மச்சர்ய நிலையைக் கைக்கொண்டு, அதன் பின்னர், இல்லற நிலையைக் கைக்கொள்வது போன்று, சிறிய வயதில் கன்றுகளை மேய்த்து, தகுந்த பருவம் வந்தபோது நான் பசுக்களை மேய்த்தேன் என்கிறாள். (இனவாயர்) - பெரியாழ்வார் திருமொழி (3-1-1) - தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள் - என்பதற்கு ஏற்ப, என்னைப் போன்ற வயது கொண்ட ஆயர்குலத்துச் சிறுவர்களும் நானுமாகச் சேர்ந்து, பல சேட்டைகளைச் செய்து திரிந்தபோது, அவர்களில் யாரும் என் அளவிற்குச் சேட்டைகள் செய்யவில்லை என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (இனத்தேவர்) நைரபேக்ஷஸ்யத்துக்குத் தன்னோடொத்திருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? அன்றிக்கே, (இனத்தேவர்) தனியநுபவிக்கவொண்ணாமையாலே திரள்திரளாயிருக்கிற நித்யஸூரிகள் என்னுதல். “அடியார்க்குழாங்கள்” என்னக்கடவதிறே. (இனவேல்) வேலொழுங்கு போலே, “இவள் தசை எவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுகிறது” என்று கூர்க்கப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது. ஏன்றான், சொல்ல அருமையென்? என்ன, (இனவேற் கண்ணி) தன் கண்ணுக்கிலக்கானார் படுவதைத் தான்

படுகிறபடியைச் சொல்லப்போமோ! “உயிர்காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே” என்றிறே இவள் கண்ணுக்கு இலக்கானார் படுவது.

விளக்கம் – (இனத்தேவர்) - வேறு எதனையும் எதிர்பாராமல் உள்ள தன்மையைக் காணும்போது, இவளுடன் ஒத்துப் போகின்ற நித்யஸூரிகளுடைய தலைவனாகிய ஸர்வேச்வரன் இவள் மீது ஆவேசித்தானோ? அல்லது, (இனத்தேவர்) – தனியாக நின்று அவனை அனுபவிக்க இயலாத காரணத்தால், திரள்திரளாக உள்ள நித்யஸூரிகள் என்று கூறியதாகவும் கொள்ளலாம்; திருவாய்மொழி (2-3-10) - அடியார்கள் குழாங்கள் – என்பது காண்க. (இனவேல்) - வேலின் கூர்மை போன்று, “இவளுடைய நிலையானது எங்கு சென்று முடியும்?”, என்று இவளை உற்று நோக்கும் உங்களுக்கு நான் என்ன கூறுவேன்? இதனைக் கேட்ட உறவினர்கள், “ஏன்? கூறுவதற்கு என்ன கடினம் உள்ளது?”, என்றனர். இதற்குத் தாயார் விடை அளிக்கிறாள். (இனவேற் கண்ணி) - தான் ஒருவரைப் பார்த்தவுடன் அவர் அடைகின்ற துன்பம் அனைத்தையும் இவள் இப்போது அடையும்போது, நான் என்னவென்று கூறுவது? திருவிருத்தம் (6) - உயிர்காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே - என்பதாக அல்லவோ இவள் கண்களுக்கு இலக்கானவர்களுடைய நிலைமை உள்ளது?

5-6-7 உற்றார்கள் எனக்கு இல்லை யாரும் என்னும்
 உற்றார்கள் எனக்கு இங்கு எல்லாரும் என்னும்
 உற்றார்களைச் செய்வேனும் யானே என்னும்
 உற்றார்களை அழிப்பேனும் யானே என்னும்
 உற்றார்களுக்கு உற்றேனும் யானே என்னும்
 உற்றார் இலி மாயன் வந்து ஏறக் கொலோ?
 உற்றீர்கட்கு என் சொல்லிச் சொல்லுகேன் யான்?
 உற்று என்னுடைப் பேதை உரைக்கின்றவே

பொருள் - இந்த ஜகத்தில், எனது தன்மைகளை அறிந்து எனக்கு உறவினர்களாக உள்ளவர்கள் யாரும் இல்லை என்கிறாள். அவர்கள் அவ்வாறு உள்ளதை அறிந்தபோதிலும், எனக்கு உறவாக எண்ணாதவர்கள் என்று யாரும் இல்லை (அதாவது அனைவரையும் தனது உறவினராக எண்ணுவதாகக் கருத்து) என்கிறாள். உறவினர்கள் என்னை வந்து சேரும்படிச் செய்பவள் நானே

என்கிறாள். அவர்கள் அவ்விதம் வந்து சேர்ந்து பின்னர், என்னை அல்லாது மற்ற பயனை எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் வேண்டியதை அளித்து, அவர்களை அகற்றுபவள் நானே என்கிறாள். என்னுடைய அழகு முதலானவற்றைக் காண்பித்து அவர்களை என்னிடம் ஈடுபடுத்துபவளும் நானே என்கிறாள். மற்ற பயனை எதிர்பார்த்தபடி இல்லாதவர்களுக்கு என்னையே உறவாக அளிக்கிறேன் என்கிறாள். உறவினர்கள் யாரும் இல்லாத மாயனாகிய ஸர்வேச்வரன் இவள் மீது ஆவேசித்தானோ? அவனிடம் ஈடுபட்டு, மிகவும் பால பருவத்தில் உள்ள எனது மகள் கூறுவதை, உறவினர்களான உங்களிடம் என்னைவென்று கூறுவது?

அவதாரிகை - எம்பெருமான் ஆச்ரித விஷயத்தில் இருக்கிற இருப்பைத் தன்படியாகப் பேசாநின்றாளென்கிறாள்.

விளக்கம் – “ஸர்வேச்வரன் தனது அடியார்கள் விஷயத்தில் எவ்விதம் உள்ளானே, அவற்றைத் தனது விதங்களாகக் கூறுகிறாள்”, என்று தாயார் கூறுகிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (உற்றார்கள் எனக்கில்லை யாருமென்னும்) எனக்கு ஒருபாதியால் வந்த பந்துக்கள் ஒருவருமில்லையென்னும். அன்றிக்கே, என்னோட்டை ஸம்பந்தமறிந்து எனக்கு ஸ்நேஹிக்கக் கடவார் ஒருவருமில்லையென்னுதல்; “பதிம் விச்வஸ்ய” என்று இத்தை ஓதி வைத்தே, தேவதாந்தர பஜநமிறே பண்ணுவது. (உற்றார்கள் எனக்கு இங்கெல்லாருமென்னும்) “எனக்கு நிருபாதிக பந்துக்களல்லாதார் இல்லையென்னும். அவர்கள் இப்படி இருக்கச் செய்தே, நிருபாதிக பந்துவாய் எல்லார்க்கும் ஸ்நேஹித்திருப்ப னென்னுதல்.

விளக்கம் - (உற்றார்கள் எனக்கில்லை யாருமென்னும்) - எந்த ஒரு காரணமும் கொண்டு, உறவுமுறையாக எனக்கு யாரும் இல்லை. அல்லது எனது ஸம்பந்தத்தை அறிந்து என்னுடன் நட்புடன் உள்ளவர்கள் யாரும் இல்லை. தைத்திரீயத்தில் – பதிம் விச்வஸ்ய – ஜகத்தின் பதியாக உள்ளான் - என்று கூறினாலும் கூட உலகில் உள்ளவர்கள், மற்ற தெய்வங்களை வணங்குகிறார்கள் அல்லவோ? (உற்றார்கள் எனக்கு இங்கு எல்லாரும் என்னும்) - காரணம் ஏதும் இன்றி வரும் உறவினர்களும் எனக்கு யாரும் இல்லை. இவ்விதம் அவர்கள் உள்ளபோதிலும், காரணம் இன்றி அனைவரிடமும் நான் உறவுமுறை பாராட்டி, நட்புடன் இருப்பேன் என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (உற்றார்களைச் செய்வேனும் யானேயென்னும்) அவர்களிலே சிலர் வந்து என்னை ஆசிரயிக்கும்படி பண்ணுகிறேனும் நானென்னும். (உற்றார்களை அழிப்பேனும்) அவர்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டானால், அந்த ப்ரயோஜநங்களைக் கொடுத்து என் பக்கலினின்றும் அகற்றுவேன் நானென்னும். அன்றிக்கே, ஆண்டான் பணித்தானாக இளையபெருமாள், “அவர்களை ஸௌந்தர்யாதிகளாலே அழிப்பேனும் நானென்னாநின்றான்” என்றும் அருளிச்செய்வார். (உற்றார்களுக்கு உற்றேனும் யானேயென்னும்) என்பக்கல் அநந்யப்ரயோஜநராய்ப் பரிமாறுவார்க்கு என்றனை அநந்யப்ரயோஜநர் இல்லை என்னுதல். அன்றிக்கே, ஸர்வவித பந்துவுமாக இருப்பேன் என்னவுமாம்.

விளக்கம் - (உற்றார்களைச் செய்வேனும் யானே என்னும்) - அவர்களில் ஒரு சிலர் என்னை வந்து அண்டும்படியாகச் செய்வதும் நானே ஆவேன் என்கிறாள். (உற்றார்களை அழிப்பேனும்) - அவர்களுக்கு என்னை அல்லாமல் மற்ற பயன்களின் மீது விருப்பம் இருந்தால், அந்தப் பயன்களை அவர்களுக்கு அளித்துவிட்டு, அவர்களை என்னிடமிருந்து நான் அகற்றுகிறேன் என்கிறாள். அல்லது இதற்கு, “அந்த உறவினர்களை எனது அழகைக் காண்பித்து மயக்கி நிற்க வைப்பேன்” என்பதாக முதலியாண்டான் கூறுவதாக, அவருடைய சீடர்களில் ஒருவராகிய இளையபெருமாள் கூறுவர். (உற்றார்களுக்கு உற்றேனும் யானே என்னும்) - என்னிடம் வேறு எந்தப் பயனையும் எதிர்பாராமல் உள்ளவர்களுக்கு, என்னைப் போன்று மற்ற பயன்களை விரும்பாதவர்கள் என யாரும் இல்லை. அல்லது, அனைத்துவிதமான உறவினாக என்னையே பற்றி நிற்பவர்களை, அவர்கள் மட்டுமே எனக்கு அனைத்துவிதமான உறவினர்களாகக் கொள்பவன் நானே என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (உற்றாரிலி) இற்றைக்கு முன்பு ஸ்வயத்தந்தாலே கிட்டினார் ஒருவருமில்லாதபடி இருக்கிற ஆச்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? (உற்றீர்கள் இத்யாதி) “இங்ஙன் ஸம்சயிக்கக் கடவதோ, பந்துக்களுக்கு நிச்சயித்துச் சொல்ல வேணுங்காண்” என்ன; “உறவுமுறையாராமித்தனையோ வேண்டுவது, சொல்லலாய்ச்

சொல்லவேண்டாவோ. என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லிச் சொல்லுவேன்?"; “ஏன்றான், சொல்லவொண்ணாமைக்கு வந்ததென்?” என்னில், (உற்று இத்யாதி) பருவம் நிரம்பாத என் பெண், மறுபாடுருவத் தைத்துச் சொல்லுகிறவற்றை, கரையிலே நிற்கிற நான் எத்தைச் சொல்லுவது. திருத்தாயாரான தசையும் இவர் தமக்கே உள்ளதொன்றாகில், இங்குச் சொல்லவொண்ணாதபடி கலங்குகையாவதென்? என்னில், “தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியான்” என்று ஈச்வரனை, “தன் படி தானும் அறியான்” என்று சொல்லுமா போலே; தம் தசை தமக்குங் கூடப் பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கிறது.

விளக்கம் - (உற்றாரிலி) - தங்களுடைய முயற்சியால் கிட்ட முயன்றால் அடைய இயலாதபடி உள்ள ஸர்வேச்வரன் இவள் மீது வந்து ஆவேசித்தானோ? (உற்றீர்கள் இத்யாதி) - இதனைக் கேட்ட ஒரு சிலர், “இவ்விதம் சந்தேகத்துடன் கூறலாமா? உங்கள் உறவினர்களுக்கு, உங்களுடைய மகளின் நிலையைக் குறித்து உறதியுடன் கூறுவீராக”, என்றனர். இதற்குத் தாயார், “எனது மகளின் நிலை குறித்து அறிவதற்கு, உறவினராக இருத்தல் வேண்டிய அவசியம் என்பது கூட இல்லை. என்னால் கூற முடிந்தவற்றை நான் கூறமாட்டேனோ? என்ன சொற்கள் கொண்டு கூறுவேன்? “, என்கிறாள். இதற்கு ஒரு சிலர் தாயாரிடம், “ஏன்? சொல்ல இயலாமையை என்ன காரணம்?”, என்றனர். இதற்குத் தாயார் விடை அளிக்கிறார். (உற்று இத்யாதி) - தகுந்த வயதிற்கு வராத எனது பெண், இந்த விஷயத்தில் மிகுந்து ஈடுபாட்டுடன் உரைக்கும்போது, பகவத் விஷயத்தின் கரையில் மட்டுமே உள்ள நான் என்ன கூறுவேன்? ஆனால் தாயாருடைய நிலையே இந்த உறவினர்களுக்கும் உள்ளது என்னும்போது, இங்கு அவர்களிடம் கூற இயலாதது குறித்து தாயார் கலங்குவது ஏன்? இதற்கு விடை அளிக்கிறார். திருவாய்மொழி (8-4-6) - தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியான் - என்பதாக, “ஈச்வரன் தன்னுடைய தன்மைகள் குறித்துத் தானே கூட அறியமாட்டான்” என்று கூறுவது போன்று, தன்னுடைய நிலையானது தன்னால் கூட அறிய இயலாதபடியாக இங்கு நிலைமை உள்ளது.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 90)

40. நிவாஸ சய்யா ஆஸந பாதுகா அம்ஸுக உபதாநவர்ஷாதப வாரண ஆதிபி:

சரீர பேதை: தவ சேஷதாம் கதை: யத் உசிதம் சேஷ இதி ஈரிதே ஜறை:

பொருள் - ஸர்சேச்வரனாகிய நீ எழுந்தருளி இருக்கக்கூடிய திருமாளிகையாகவும், திருக்கண் வளரும்போது படுக்கையாகவும், வீற்றிருக்கும்போது சிம்மாசனமாகவும், நடந்து செல்லும்போது பாதுகையாகவும், திருப்பரியட்டமாகவும், அணையாகவும், மழை போன்றவற்றின்போது குடையாகவும் ஆகின்றவனும், அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்ப உனக்கு அடிமைப்பட்டவையாக உள்ள பலவிதமான சரீரங்களால், “சேஷன்” என்று அனைவராலும் கூறப்படுபவனும் ஆகிய ஆதிசேஷன் மீது எழுந்தருளி உள்ளவனாகவும் ..

அவதாரிகை - திருவனந்தாழ்வானுடைய வருத்தி விசேஷங்களை அனுபவிக்கிறார், தமக்கு அடிமையிலுண்டான த்வரையாலே. “உபமாநமசேஷாணாம் ஸாதாநாம்” என்னும் நியாயத்தாலே, அடிமையில் ருசியுடையார்க்கெல்லாம் உதாஹரண பூதமாயிறே திருவனந்தாழ்வானுடைய வருத்தி விசேஷங்களிருப்பது. இவனுடைய காஷ்டையை அருளிச்செய்கிறார்.

விளக்கம் - ஆதிசேஷனுடைய பலவிதமான செயல்களின் சிறப்புகளைக் கூறுகிறார்; இது ஏன் என்றால் தனக்குக் கைங்கர்யத்தின் மீது உள்ள வேகம் காரணமாக ஆகும். ஸ்ரீவிபு. (1-15-157) - உபமாநம் அசேஷாணாம் ஸாதாநாம் - ப்ரஹ்லாதன் அனைத்து ஸாதாக்களுக்கும் உபமானமாக ஆனான் - என்றுள்ள

ந்யாயம் மூலமாகவும், கைங்கர்யம் செய்வதில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் அனைவருக்கும் உதாரணமாக உள்ளது எது என்றால், ஆதிசேஷன் செய்யும் பலவிதமான செயல்பாடுகளே ஆகும். ஆதிசேஷனுடைய ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (நிவாஸ) எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகையாம். (சய்யா) கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் படுக்கையாம். (ஆஸந) “இருந்தால் சிங்காசனமாம்”. (பாதுகா) “நின்றால் மரவடியாம்”. (அம்ஸுக) பும்ஸ்த்வாவஹமான திருப்பரியட்டமாம். (உபதாந) “புல்கும் அணையாம்”. (வர்ஷாதபவாரணாதிபி:) “சென்றால் குடையாம்” என்கிறபடியே, வர்ஷத்துக்கும் ஆதபத்துக்கும் சத்ரமாம். ஆதி சப்தத்தாலே, அடிமையில் அபிநிவேசாநுரூபமாக சரீரத்துக்குத் தொகையில்லை; “ஸ ஏகதா பவதி” என்று தொடங்கி, “ஸஹஸ்ரதா பவதி” என்னக்கடவதிறே.

விளக்கம் - (நிவாஸ) - எழுந்தருளியுள்ள திருமாளிகையாக ஆதிசேஷன் உள்ளான். (சய்யா) - திருக்கண்கள் வளர்வதற்கு ஏற்ற படுக்கையாக உள்ளான். (ஆஸந) - முதல் திருவந்தாதி (53) - இருந்தால் சிங்காசனமாம் - என்பது காண்க. (பாதுகா) - முதல் திருவந்தாதி (53) - நின்றால் மரவடியாம் - என்பது காண்க. (அம்ஸுக) - அடையாளம் காண்பிக்கக்கூடிய திருப்பரியட்டமாகவும் உள்ளான். (உபதாந) - முதல் திருவந்தாதி (53) - புல்கும் அணையாம் - என்பது காண்க. (வர்ஷாதபவாரணாதிபி:) - முதல் திருவந்தாதி (53) - சென்றால் குடையாம் - என்பது காண்க; ஆக மழைக்கும் வெயிலுக்கும் பாதுகாப்பாக உள்ளான். இங்குள்ள “ஆதி” என்பதன் மூலம், கைங்கர்யத்தைப் பொறுத்தவரை, தம்முடைய ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டிற்கு ஏற்றபடி எடுக்கின்ற சரீரங்களுக்கு எண்ணிக்கை இல்லை. சாந் (7-26-2) - ஸ ஏகதா பவதி - முக்தாத்மா ஒரு சரீரம் - என்று தொடங்கி, ஸஹஸ்ரதா பவதி - ஆயிரக்கணக்கான சரீரங்கள் எடுக்கிறான் - என்பது காண்க.

வ்யாக்யானம் - (சரீர பேதை:) கைங்கர்ய பேதமே சரீர பேதத்துக்கு ஹேது. (தவ சேஷதாம் கதை:) தேவருடைய விக்ரஹங்கள் ரசுஷண ஹேதுவாயிருக்கிறாப்போலே, இவனுடைய விக்ரஹங்கள் சேஷத்வத்தை

அடைந்திருக்கும் என்கை. (யதோசிதம்) “யதா யதா ஹி கௌஸல்யா” என்கிறபடியே தத் தத் காலோசிதமாயிருக்கை. (ஐறை: சேஷ இதீரிதே) சிறியார் பெரியாரென்னாதே ஸர்வராலும் சேஷனென்று சொல்லப்படுகை; சேஷத்வந்தான் ஒரு வடிவு கொண்டாப்போலே இருக்கை. (ஐறை:) “பெருமக்களுள்ளவர்” என்கிறபடியே நித்யஸித்தரைச் சொல்லவுமாம். “பரகதாதிசயாதாநேச்சயா உபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ சேஷ: பரச்சேஷீ” என்கிற சேஷத்வத்தின்படியே; “பாரதந்த்ரியம் பரே பும்ஸி” இத்யாதி.

விளக்கம் – (சரீர பேதை:) - இவ்விதம் பலவிதமான சரீரங்கள் எடுபதற்குக் காரணமாக, பல்விதமான கைங்கர்யங்கள் உள்ளன. (தவ சேஷதாம் கதை:) - உன்னுடைய பலவிதமான திருமேனிகள் அடியார்களைக் காப்பாற்றுவதற்குக் காரணமாக உள்ளது போன்று, இவனுடைய பல சரீரங்களானவை கைங்கர்யத்தை அடைவதற்காக உள்ளன என்று கருத்து. (யத் உசிதம்) - அயோத்யாகாண்டம் (12-68) - யதா யதா ஹி கௌஸல்யா - கௌஸலை பலவிதமாக உள்ளாள் - என்று தசரதன் கூறுவது போன்று, இவனுடைய பல சரீரங்களானவை, அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்றபடி உள்ளன. (ஐறை: சேஷ இதீரிதே) - சிறியவர்கள் மற்றும் பெரியவர்கள் என்பது அல்லாமல், அனைவராலும் “சேஷன்” என்று கூறப்படுகிறான். அடிமைத்தனமானது ஒரு வடிவம் எடுத்தது போன்று உள்ளான். (ஐறை:) - திருவாய்மொழி (3-7-5) - பெருமக்களுள்ளவர் - என்பதற்கு ஏற்ப, நித்யஸித்தரைக் கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம். வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் - பரகத் அதிசயாதாநேச்சயா உபாதேயத்வம் ஏவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ சேஷ: பரச்சேஷீ - பிறவியிலேயே மற்றவர்களுக்கு தாஸன் என்றுள்ளவர்கள், தங்களுடைய எஜமானனுக்கு மேன்மையை உண்டாக்கவேண்டும் என்று விருப்பம் கொள்வதால் மட்டுமே தங்களுடைய ஸ்வரூபம் நிலைப்பதாக எண்ணுகிறார்கள்; இங்கு ஒருவன் அடிமை, மற்றவன் எஜமானன் - என்று கூறப்படும் அடிமைத்தனத்தின்படி உள்ளவன். விஷ்ணு தத்வம் - பாரதந்த்ரியம் பரே பும்ஸி - பரமபுருஷனிடம் பாரதந்த்ரியம் அடைந்து - என்பது காண்க.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்